

Leticia Moreno & *friends* —*Bach in the jungle*

Palau Fronteres

Dimarts, 25 de març de 2025 – 20 h

Sala de Concerts

Compromís amb el medi ambient:

Amb la col·laboració de:

Membre de:

Programa

Leticia Moreno, violí

Claudio Constantini, bandoneó

Edicson Ruiz, contrabaix

Matan Porat, piano

I

Johann Sebastian Bach (1685-1750)

*Sonata per a violí núm. 4, en Do menor, BWV
1017* (arranjament per a violí i bandoneó)

I. Siciliano. Largo

II. Allegro

III. Adagio

IV. Allegro

Heitor Villa-Lobos (1887-1959)

Bachianas brasileiras núm. 5

I. Ària

II. Dansa

Anònim del segle XVIII

Sonata chiquitana núm. 4 (Archivo Musical de
Chiquitos)

I. Allegro

II. Andante

III. Minuete

II

Johann Sebastian Bach

“Xacona” de la *Partita per a violí sol núm. 2*, en *Re menor, BWV 1004*

Astor Piazzolla (1921-1992)

Las cuatro estaciones porteñas

- I. Primavera porteña
- II. Verano porteño
- III. Otoño porteño
- IV. Invierno porteño

Durada del concert:

Primera part, 35 minuts | Pausa de 15 minuts | Segona part, 45 minuts.

La durada del concert és aproximada.

#cambra #nousformats

Avançament de temporada
2025–2026

Palau
de la Música
Catalana

—Palau 100

21.10.25

musicAeterna
& Currentzis

27.10.25

Fujita, Royal Philharmonic
Orchestra & Petrenko
—*Simfonia núm. 2* de Sibelius

06.11.25

Orquestra Filharmònica
de Tòquio & Chung
—*La consagració de la primavera*
de Stravinsky

21.11.25

Orquestra Simfònica de la Ràdio
de Baviera & Rattle
—*Simfonia núm. 7* de Bruckner

21.01.26

Orquestra Simfònica de l'SWR
de Stuttgart & Roth
—*Daphnis et Chloé* de Ravel

17.02.26

London Symphony Orchestra
& Nosedá
—*Concert per a piano núm. 2*
de Chopin

18.02.26

West-Eastern Divan
Orchestra & Mehta
—Schubert i Beethoven

11.03.26

Balthasar Neumann Chor
& Orchester & Sow
—Palestrina, Donati i Bruckner

18.03.26

Soltani, Orquestra Simfònica d'Islàndia
& Ollikainen
—*L'ocell de foc* de Stravinsky

29.04.26

Jansen & Camerata Salzburg
—*Les quatre estacions* de Vivaldi

19.05.26

Staatskapelle Dresden & Gatti
—*Requiem* de Verdi

27.05.26

Budapest Festival Orchestra & Fischer
— Escena final de *La valquíria*
de Wagner

Abonaments ja disponibles a partir de 250 euros.
Abonaments a la carta a la venda a partir del 19 de maig
i entrades individuals a partir del 26 de maig.
Més informació a palaumusica.cat i a Taquilles del Palau.

Poema

Badewanne für eine Heldin

Els ulls són el dol de la visió
que no copsem
més que en les parcel·les
ensofrades del destí.

La nit respira,
èbria de fulgors,
i dicta el cant d'Orió.

Era el llac dels somnis
i tanmateix s'alçava veritable
el cor que cada arbre retenia,
talment el dolor i la promesa,
la fosca i la paraula,
les noces i el condol.

Entrar al llac, banyar-nos-hi
com qui retorna
al calze de l'inici.
Esdevenir promesa i perfer-la
era la fita, trenada en foc.
I quan, llavors?

L'heroisme no era una oració,
sinó el fet de rebutjar
la por per sempre.

Com qui no vol la cosa
i ho vol tot,
nosaltres,
els qui no érem res.

O sí:
ahora el prec,
la fam.

O no, el mirall:
pletòric univers de deseixir-nos.

Comentari

El llegat musical de Johann Sebastian Bach és impressionant i ha transcendit tant èpoques com gèneres i continua sent una font inesgotable d'inspiració per a músics de totes les generacions i estils. Més enllà de la seva obra religiosa, va escriure molta música de cambra, fins i tot més de la que actualment es coneix –ara perduda–; el concert d'avui s'enceta amb un exemple, amb la *Sonata en Do menor, BWV 1017*, la quarta d'un conjunt de sis que va compondre per a violí i clavicordi –en arranament per a violí i bandoneó– en què alliberà el teclat de les funcions d'acompanyament continu i hi creà una compenetració genial amb el violí solista; l'estructura és de sonata *da chiesa* amb quatre moviments; en els lents Bach regala al violí dues de les seves grans melodies; els moviments ràpids són bàsicament danses abstractes, en què els instruments intercanvien material en un contrapunt emocionant.

Música per evocar l'estil de Bach des del folklore del Brasil: amb aquesta premissa es va inspirar Heitor Villa-Lobos per crear les populars *Bachianas brasileiras*, una sèrie de composicions per a una varietat d'instruments i veus que representen l'ànima brasilera amb una vivesa extraordinària; són una combinació de música urbana del Brasil, melodies populars de moltes influències i el seu particular amor pel compositor barroc; la *Bachiana núm. 5* és una de la més conegudes; escrita per a veu i vuit violoncels, és força habitual sentir-la en moltes altres combinacions instrumentals.

Les *Sonatas chiquitanas* formen part del patrimoni de música instrumental de l'Arxiu de Chiquitos, a Bolívia. Els missioners van promoure a Amèrica la pràctica musical, tant d'autors europeus com de compositors locals, i les partitures trobades a Chiquitos van permetre conèixer l'obra d'un grup de jesuïtes que van traslladar l'esplendor del Barroc europeu a la senzillesa dels habitants de les selves sud-americanes, i així van crear una música deliciosa; l'ús de les formes barroques convivia en perfecta harmonia amb estètiques locals, característica que es desprèn de la *Sonata chiquitana núm. 4*, anònima, en tres moviments.

És impossible resistir-se a la bellesa i al misteri que Bach va imprimir a la “Xacona” de la *Partita per a violí sol núm. 2, en Re menor*, probablement un dels moviments més complexos mai compost per a un instrument de cordes sense acompanyament; són seixanta-quatre variacions dels primers quatre compassos, inundades d’un bellíssim contrapunt.

Las cuatro estaciones porteñas del compositor Astor Piazzolla descriuen la ciutat de Buenos Aires en cadascuna de les estacions de l’any; l’autor, un gran renovador de la música argentina, amb una personalíssima evolució creativa, hi aporta una combinació de sons i ritmes *tangueros* amb un llenguatge fresc i modern elaborat amb recursos tècnics, harmònics i contrapuntístics que va aprendre a Europa i va saber adequar al seu particular univers musical. Les *Estaciones porteñas* (com també són conegudes) no van ser creades alhora, sinó amb anys de diferència, i Piazzolla no les va concebre com una obra indissoluble, ja que poden ser interpretades de manera independent.

Manel Cereijo, musicòleg

Palau de la Música Catalana

Freiburger Barockorchester & René Jacobs
/ Seong-Jin Cho / Orchestra dell'Accademia
Nazionale di Santa Cecilia & Daniel Harding /
Serena Sáenz & Vespres d'Arnadí / Yulianna
Avdeeva / Trio Fortuny / Schaghajegh Nosrati
/ Vox Luminis / musicAeterna & Teodor
Currentzis / Nicolas Altstaedt / Escolania
de Montserrat / Raquel García-Tomás /
Rudolf Buchbinder / Diana Damrau & Jonas
Kaufmann / The Constellation Ensembles &
Gardiner / Orchestre des Champs Élysées &
Philippe Herreweghe / Truls Mørk & Harvard
Gimse / Arcadi Volodos / Juan de la Rubia &
Marco Mezquida / Frames Percussion

Entrades i abonaments a la carta
a partir de 4 concerts.

Biografies

Leticia Moreno, violí

Reconeguda com una violinista realment emocionant i versàtil, Leticia Moreno *“captiva tant el públic com la crítica amb el seu carisma natural, el seu virtuosisme i una profunda força interpretativa”*.

Ha actuat amb alguns dels directors més prestigiosos: Zubin Mehta, Gustavo Dudamel, Esa-Pekka Salonen, Paavo Järvi, Vladimir Ashkenazy, Christoph Eschenbach, Yuri Temirkanov, Krzysztof Penderecki, Andrés Orozco-Estrada, Josep Pons, Juanjo Mena, Gustavo Gimeno, Péter Eötvös i Andrey Boreyko, entre d'altres. També ha col·laborat amb orquestres de renom, com la Wiener Symphoniker, Los Angeles Philharmonic, Orquestra Filharmònica de Sant Petersburg, Philharmonia Orchestra, Mahler Chamber Orchestra, Washington National Symphony Orchestra, Orquestra Mariïnski, Orchestra del Maggio Musicale Fiorentino, Orchestre Philharmonique de Montecarlo, Orchestre Philharmonique de Luxemburg, Academy of St. Martin in the Fields i Orquesta Sinfónica Simón Bolívar. Així mateix, és una convidada habitual de les principals orquestres espanyoles.

Les darreres temporades ha ofert actuacions amb Los Angeles Philharmonic i Gustavo Dudamel, ha debutat amb la Filharmònica d'Hèlsinki i Peter Eötvös, l'Orquestra Simfònica NHK i Paavo Järvi a Tòquio, NCPA Orchestra a Pequín dirigida per Vladimir Ashkenazy, així com amb la Philharmonia Orchestra i Paavo Järvi, Filharmònica Nacional d'Ucraïna i Orquestra Filharmònica George Enescu de Bucarest. Moreno també ha estrenat el nou concert per a violí *Aurora* de Jimmy López Bellido, nominat als Grammy, amb la Houston Symphony i Andrés Orozco-Estrada.

Durant aquesta temporada 2024-25 debutarà amb la Geneva Camerata i tornarà a actuar amb la Royal Philharmonic Orchestra, Philharmoniker de Stuttgart i Orquesta Sinfónica de Tenerife. Apassionada de la música de cambra, ha col·laborat amb Sol Gabetta, Bertrand Chamayou, Kirill Gerstein, Alexander Ghindin, Lauma Skride, Mario Brunello, Leonard Elschenbroich, Ksenija Sidorova i Maxim Rysanov. Aquesta temporada oferirà una gira per Europa amb el seu nou projecte de cambra *Bach in America*, que explora les connexions entre Bach i la música clàssica sud-americana.

El seu últim àlbum, *Piazzolla*, ha estat publicat per Deutsche Grammophon i enregistrat als estudis Abbey Road de Londres i Emil Berliner Studio de Berlín, amb la London Philharmonic Orchestra i Andrés Orozco-Estrada. Recentment també ha enregistrat dos àlbums per a Universal/Deutsche Grammophon: *Spanish landscapes*, un estudi sobre la música espanyola (Sarasate, Lorca, Granados i Falla) i el *Concert per a violí núm. 1* de Xostakóvitx amb l'Orquestra Filharmònica de Sant Petersburg, sota la direcció de Yuri Temirkanov.

Leticia Moreno es va formar amb Zakhar Bron, Maxim Vengerov i Mstislav Rostropóvitx a l'Escola Superior de Música Reina Sofia de Madrid, Hochschule für Musik und Tanz de Colònia i Guildhall School de Londres. Va ser la membre més jove de la prestigiosa fundació Alexander von Humboldt-Stiftung. Ha guanyat concursos internacionals de violí, com ara el Szeryng, Concertino Praga, Novosibirsk, Sarasate i Kreisler, a més d'haver estat guardonada amb un Echo Rising Star.

Nascuda a Espanya i d'origen peruà, Leticia Moreno va ser distingida el 2012 amb el prestigiós premi Princesa de Girona de les Arts i les Lletres lliurat pels reis d'Espanya. Manté forts vincles amb l'Amèrica Llatina, especialment amb el seu país d'origen, on torna cada temporada per actuar. Aquest compromís es reflecteix en la recent estrena mundial del *Concert per a violí* de Jimmy López Bellido a Houston i Lima.

Leticia toca amb un violí Nicola Gagliano del 1762.

Claudio Constantini, bandoneó

© Jaime Massieu

És una personalitat artística única i captivadora, la música del qual transcendeix fronteres i combina virtuosisme i passió amb una versatilitat excepcional. Aplaudit pel «Chicago Tribune» per la seva “*elegància total al piano i al bandoneó*” i descrit per «El País» com un “*veritable mag dels teclats*”, Constantini ha meravellat el públic de més de trenta països.

Apassionat intèrpret i compositor, combina la seva activitat concertística amb un profund impuls creatiu. El seu *Concert per a bandoneó i orquestra* fou estrenat el 2021 per l’Orquesta Joven de Andalusia, amb la qual en va oferir interpretacions a Sevilla i Jerez, abans de ser interpretat de nou per l’Orquesta Filarmónica de Màlaga aquell mateix any. Constantini no solament n’és el compositor, sinó també el solista en cada actuació. El maig del 2023 la peça va ser estrenada a Amèrica per la Tacoma Symphony a Seattle, en un concert memorable en què Constantini també va interpretar *Rhapsody in blue* de Gershwin al piano. Aquesta capacitat innata per alternar entre el piano i el bandoneó és una característica distintiva del seu art, que ofereix al públic una experiència alhora única i vibrant.

Establert a Espanya, ha col·laborat amb algunes de les orquestres més prestigioses del país, com ara l'Orquestra Simfònica de Bilbao, orquestra ADDA, Real Filharmonía de Galícia, Orquesta de Extremadura i Orquesta Ciudad de Granada. En l'àmbit internacional, ha estat als escenaris més prestigiosos del món, com el Wigmore Hall de Londres, Ravinia Festival de Chicago, Teatro Real de Madrid, Arts Center de Seül i Teatro Mayor de Colòmbia (a Bogotà), entre molts d'altres.

Constantini també té una activitat destacada als estudis d'enregistrament. Ha publicat dotze àlbums com a solista amb segells de renom (Warner Classics i IBS Classical), a més d'encapçalar diversos projectes independents. Les seves composicions i interpretacions gaudeixen de gran popularitat a internet, i moltes peces originals acumulen milions de visites a Spotify i Apple Music. Amb més de 900.000 seguidors a les xarxes socials, és una de les figures més influents al món de la música clàssica i instrumental actual.

La trajectòria de Claudio Constantini és un exemple de creativitat incessant, passió i mostra un compromís ferm amb el públic a través d'una música que desafia les etiquetes. Ja sigui actuant als escenaris més emblemàtics del món, component noves obres o connectant amb els seus seguidors per internet, continua expandint els límits del que vol dir ser músic avui dia.

Edicson Ruiz, contrabaix

Nascut a Caracas (1985), va decidir tocar el contrabaix quan només tenia onze anys. El seu primer professor i mentor, Félix Petit, el va guiar en els estudis dins d'El Sistema, la fundació nacional d'orquestrades juvenils de Veneçuela creada per José Antonio Abreu.

Als quinze anys va guanyar el primer premi del concurs de la International Society of Bassists a Indianapolis. L'any 2001 va esdevenir el membre més jove de la història de l'Acadèmia Orquestral de la Berliner Philharmoniker, on va estudiar amb el professor Klaus Stoll. Només un mes després, Edicson Ruiz va guanyar una plaça a la mateixa orquestra amb un contracte vitalici.

Actualment és un dels contrabaixistes solistes de més èxit, i el seu virtuosisme impressiona públics d'arreu del món. És un convidat habitual a festivals de prestigi, com els festivals de Salzburg, Lucerna i el Chopin de Varsòvia, i ha actuat com a solista a Roma (Auditorio Santa Cecilia), Varsòvia (Philharmonic Hall), Budapest (Liszt Academy), Nova York (Lincoln Center), Berlín (Philharmonie), Viena (MuTh Saal), Tòquio (Metropolitan Theater), Madrid (Auditorio Nacional), Lisboa (Fundação Gulbenkian), Zúric (Tonhalle), Johannesburg (Philharmonic Hall), París (Cité de la Musique), Estocolm (Konserthuset), Hong Kong (Townhall), Brisbane (QPAC), Ciutat de Mèxic (Teatro Bellas Artes) i Taiwan (NSO Hall), entre molts d'altres.

Ha estrenat nombroses obres escrites especialment per a ell, pels compositors Heinz Holliger, Luciano Maria Serra, Rudolf Kelterborn, Georg Friedrich Haas, Paul Desenne, Efraín Oscher, Dai Fujikura, Toshio Hosokawa o Roland Moser. La seva activitat en música de cambra l'ha portat a col·laborar estretament amb Anner Bylsma, György Kurtág, Heinz Holliger, Elliott Carter, Maurice Bourgue, Klaus Thunemann, Sabine Meyer, Yuri Bashmet, Christian Tetzlaff, Thomas Zehetmair, Gidon Kremer, Lars Vogt, Vilde Frang o Jörg Widmann.

Edicson Ruiz ha enregistrat nombrosos CD amb Phil.Harmonie, fet que posa en relleu la seva passió, tant per la música del segle XVIII com per la moderna i contemporània. A més, diverses emissions internacionals de televisió i ràdio palesen la seva trajectòria i versatilitat. L'any 2002, el govern veneçolà li va concedir el Premi José Félix Ribas pel seu servei a l'art i la cultura. El 2012 va rebre també el guardó The Golden Bow Prize, atorgat per l'Escola de Lutiers de Brienz (Suïssa).

Des del 2018 és professor convidat a la Fachhochschule des Nordenschweiz de Basilea.

Matan Porat, piano

© Peter Hönnemann

Nascut a Tel-Aviv, va estudiar amb Emanuel Krasovsky, Maria João Pires i Murray Perahia, i va cursar un màster a la Juilliard School. Els seus professors de composició van ser Ruben Seroussi i George Benjamin.

Elogiat pel «The New York Times» pel seu *“so magnífic i l’amplitud d’expressió”*, el pianista i compositor Matan Porat ha actuat a la Philharmonie de Berlín, Carnegie Hall de Nova York, Wigmore Hall de Londres, Concertgebouw d’Amsterdam, Auditorium du Louvre a París i Alte Oper de Frankfurt. A més, ha col·laborat amb les orquestres Chicago Symphony Orchestra, Orquestra Simfònica de la Ràdio Polonesa, Filharmònica d’Israel, Sinfonia Varsovia, RTÉ National Symphony Orchestra, Geneva Camerata, SWR Symphonieorchester, Concerto Budapest, Filharmònica d’Hèlsinki i Hong Kong Sinfonietta, sota la direcció de mestres com ara Pierre Boulez, Daniel Barenboim, András Keller, Susanna Mälkki, Ludovic Morlot, François-Xavier Roth o Ilan Volkov.

Reconegut pels seus programes únics, basats en narratives diverses, el variat repertori de Porat abasta des de les *Partites* de Bach i *Sonates* de Schubert fins a la *Concord Sonata* d'Ives i el *Concert per a piano* de Ligeti. El seu àlbum de debut per a Mirare, *Variations on a theme by Scarlatti* –un programa de 65 minuts que inclou obres des de Couperin fins a Boulez– va rebre grans elogis del «Frankfurter Allgemeine Zeitung», que el va descriure com “*un àlbum fantàstic que s’hauria d’escoltar una vegada i una altra*”. Els seus enregistraments següents, *Lux*, un recital de peces inspirades en la llum, des de l’alba fins al capvespre, i *Carnaval*, un recital al voltant del *Carnaval, op. 9* de Schumann, han estat mereixedors de cinc estrelles a les revistes «Diapason» i «Classica».

Matan Porat ha participat en nombrosos festivals de prestigi, com ara Marlboro, Lockenhaus, Ravinia, Verbier, Hohenems, Rheingau, La Folle Journée, La Roque d’Anthéron, Piano aux Jacobins i Musikfest de Berlín. Les seves actuacions en música de cambra inclouen col·laboracions amb l’Artemis Quartet, Quatuor Ysaÿe, Quartet Casals i els quartets Pacifica, Dover, Modigliani, Schumann i Jerusalem.

El seu amor per les arts escèniques l’ha portat a col·laborar amb el llegendari director Peter Brook, amb qui ha fet una gira amb la seva producció de *La flauta màgica* de Mozart per a piano sol i set cantants; i amb el Ballett am Rhein a l’Opernhaus de Düsseldorf i amb el grup de teatre musical Nico and the Navigators al Bozar i a la Konzerthaus de Berlín.

Porat també improvisa en directe per a pel·lícules mudes, tasca que ha estat elogiada per Alex Ross de «The New Yorker» com “*una proesa sorprenent de creativitat musical*”.

Les obres de Porat han estat encarregades i interpretades per Nicolas Altstaedt, Avi Avital, David Greilsammer, Vladimir Jurowski, Kim Kashkashian, Maria João Pires, Andreas Scholl, el Quartet Casals i el quartet Dover, així com per l’Ensemble United de Berlín i l’Orquestra Simfònica de Jerusalem. Entre les seves obres s’inclouen dues òperes, quatre quartets de corda, un rèquiem i un concert per a mandolina.

Palau de la Música Catalana

Mirades del Palau

Redescobreix la joia modernista de
Domènech i Montaner

Compra la teva visita a:
palaumusica.cat

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEÓ
CATALÀ

Amb la col·laboració de:

Ajuntament
de Barcelona
Institut de Cultura

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

També et pot interessar...

Palau Fronteres

Dimarts, 01.04.25 – 20 h

Sala de Concerts

—*Bach & forward*

Juan de la Rubia i **Marco Mezquida**, teclats

Alba G. Corral, artista visual

Improvisacions sobre l'obra de Johann Sebastian Bach

Preus: 20 i 35 euros

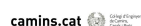
Mecenes d'Honor

Mecenes Protectors

Mecenes col·laboradors

Mitjans Col·laboradors

Col·laboradors

Armand Basi – Ascensors Jordà – Bagués-Marsiera Joiers – Balot Restauració – Caixa Engineers – Calaf Grup – CECOT – Colonial – Fundació Abertis – Fundació Antiques Caixes Catalanes - BBVA – Fundació Castell de Peralada – Fundació Metalquímia – Gómez-Acebo & Pombo – Helvetia Compañía Suiza S.A. de Seguros y Reaseguros – Illy – Quadis – Saba Infraestructures, S.A. – Saret de Vuyst Travel – Scasi Soluciones de Impresión S.L. – Soler Cabot – Veolia Serveis Catalunya

Benefactors d'Honor

Mariona Carulla Font – M. Dolors i Francesc – Pere Grau Vacarisas – María José Lavin Guitart – M^a. del Carmen Pous Guardia – Daniela Turco – Joaquim Uriach i Torelló

Benefactors Principals

Elvira Abril – Eulàlia Alari Ballart – Pere Armadàs Bosch – Rosamaria Artigas i Costajussà – Professor Rafael I. Barraquer Compte – Francesc Xavier Carbonell Castellón – Lluís Carulla Font – Josep Colomer Viure – Josep Daniel i Lluïsa Fornos – Isabel Esteve Cruella – Jordi Gual i Solé – Ramón Poch Segura – Juan Eusebio Pujol Chimeno – Juan Manuel Soler Pujol – Joan Uriach Marsal – Manel Vallet Garriga

Benefactors

Maria Victoria de Alós Martín – Mahala Alzamora Figueras-Dotti – Zacaries Benamiar – Gemma Borràs i Llorens – Jordi Capdevila i Pons – David Carrasco Chiva – Oriol Coll – Elvira Gaspar Farreras – Pablo Giménez-Salinas Framis – Maite González Rodríguez – Irene Hidalgo de Vizcarrondo – Pepita Izquierdo Giralt – Joan Oller i Cuartero – Inés Pujol Agenjo – Pepe Pujol Agenjo – Toni Pujol Agenjo – Carla Sanfeliu – Josep Ll. Sanfeliu – Marc Sanfeliu – Elina Selin – Jordi Simó Sanahuja – M. Dolors Sobrequés i Callicó – Salvador Viñas Amat

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEÓ
CATALÀ

